

สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
เนื่องในโอกาสวันสันติภาพสากล ครั้งที่ 50
“งดการใช้ความรุนแรง: วิธีการเมือง เพื่อสันติสุข”

ต่อไปนี้เป็นสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสโอกาสวันสันติภาพโลกครั้งที่ 50 ซึ่งตรงกับวันที่ 1 มกราคม ภายใต้อำนาจ

“งดการใช้ความรุนแรง: วิธีการเมืองเพื่อสันติสุข”

1 ในการเริ่มต้นปีใหม่นี้ข้าพเจ้าขอมอบความปรารถนาดีและสันติสุขมายังประชาชนทุกชาติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำศาสนาและสมาชิกชุมชนทุกท่าน ข้าพเจ้าขอให้ทั้งสุขภาพบุรุษสุขภาพสตรีและเด็กทุกคนจะมีแต่สันติสุข ข้าพเจ้าขออธิษฐานให้ภาพลักษณ์ของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในแต่ละคนนั้นจะสามารถทำให้เรารับรู้ถึงของขวัญศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเราได้รับมาด้วยศักดิ์ศรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีความขัดแย้งกัน ขอให้เราเคารพต่อสิ่งนี้ซึ่งเป็น “ศักดิ์ศรีสูงส่งของพวกเรา” และให้ยุติการใช้ความรุนแรงในวิถีดำเนินชีวิตของพวกเรา

นี่คือสาส์นปีที่ 50 แห่งวันสันติภาพสากล ในปีแรกบุญราศีพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ทรงปราศรัยกับประชาชนทุกคนมิใช่เพียงคาทอลิกเท่านั้น พระองค์ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า “สันติภาพคือทิศทางแท้จริง เพียงทิศทางเดียวแห่งความเจริญของมนุษย์ มิใช่ความตรึงเครียดที่เกิดจากความรักชาติแบบทะเลาะทะเลาะกัน มิใช่เอาชนะกันด้วยการใช้ความรุนแรง มิใช่การชูเชิญบังคับซึ่งยังผลให้เกิดระเบียบสังคมแบบปลอมๆ”

(1) พระองค์ทรงเตือนให้ทราบถึง “อันตรายของการที่เชื่อว่า ความขัดแย้งในระดับสากล ไม่สามารถที่จะแก้ได้โดย

การเจรจาที่ตั้งอยู่บนกฎหมาย ความยุติธรรม และความเท่าเทียมกัน แต่มุ่งใช้อำนาจข่มขู่ และการใช้กำลังทหาร” ตรงกันข้ามโดยอาศัยคำสอนจากสมณสาส์นชื่อ “สันติสุขบนแผ่นดิน” (PACEM IN TERRIS) ของนักบุญยอห์นที่ 23 พระสันตะปาปา พระองค์ทรงยกย่องเชิดชู “จิตสำนึกและความรักต่อสันติภาพที่มีพื้นฐานอยู่บนความจริง ความยุติธรรม เสรีภาพ และความรัก”

(2) ในความพยายามผลักดันบทสอนนี้ตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา คำพูดเหล่านี้ยังคงมีความสำคัญอย่างมาก และ ต้องนำมาปฏิบัติอย่างเร่งด่วน ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะไตร่ตรองถึงการระงับใช้ความรุนแรง เป็นกลยุทธ์ของการเมืองเพื่อสันติสุข ข้าพเจ้าวิงวอนพระเจ้า ได้โปรดช่วยพวกเราทุกคนให้สำนึกการไม่นิยมใช้ความรุนแรงในความคิดส่วนตัว และสร้างเป็นค่านิยมของเรา ขอให้ความรักเมตตาและการไม่ใช้ความรุนแรงจงเป็นตัวชี้้นำให้เราปฏิบัติต่อกันและกันในฐานะปัจเจกชน ในสังคม และในชีวิตระดับสากล เมื่อผู้ตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงสามารถต้านการประจัญที่ จะต้องโต้ตอบ พวกเขาจะกลายเป็นผู้ส่งเสริมสันติภาพที่นำนับถือของการไม่ใช้ความรุนแรง ในสถานการณ์ท้องถิ่นทั่วไปและสังคมระดับสากล ขอให้การไม่ใช้ความรุนแรงจงเป็นหลักแห่งการตัดสินใจ ในความสัมพันธ์ ในการปฏิบัติ และในชีวิตการเมืองของเราในทุกรูปแบบโลกที่ล่มสลายของพวกเรา

2. ในศตวรรษที่แล้วโลกต้องประสบกับการทำลายมหาศาลจากสงครามโลกถึงสองครั้ง มีสงครามที่ใช้อาวุธนิวเคลียร์และมีการสู้รบอื่นๆอีกมากมายหลายแห่ง มาถึงวันนี้ก็ยังเป็นเรื่องน่าเศร้าที่พบว่ายังมีสงครามอันน่าชังเกิดขึ้นหลายภูมิภาค ไม่ง่ายที่จะทราบว่าปัจจุบันโลกเรามีการใช้ความรุนแรงมากกว่าหรือน้อยกว่าอดีต หรือทราบว่าเครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ หรือการที่เราสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วขนาดนั้นได้ทำให้เราตระหนักถึงการใช้ความรุนแรงหรือไม่ หรือว่าเพิ่มการใช้ความรุนแรงให้มากยิ่งขึ้นไปอีก

อย่างไรก็ตามเราทราบกันดีว่าการใช้ความรุนแรงที่โหดร้ายในชนิดและระดับต่างๆนั้นก่อให้เกิดความเสียหายและความทุกข์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นสงครามในประเทศและทวีปต่างๆ การก่อการร้าย กลุ่มอาชญากรรม การใช้ความรุนแรงที่ไม่มีผู้ใดคาดการณ์มาก่อน ความทุกข์ของผู้พลอยย่ำยี การค้ามนุษย์ และการทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้จะไปลงเอยที่ไหน? หรือว่าเป็นเพียงการนำไปสู่การตอบโต้และวัฏจักรแห่งความขัดแย้งไม่รู้จบซึ่งมีแต่ “นักค้าอาวุธ” เท่านั้นที่ได้ประโยชน์?

การใช้ความรุนแรงไม่ใช่ทางแก้ปัญหให้กับโลกที่บอบช้ำของพวกเรา การใช้ความรุนแรงปะทะกับความรุนแรง ผลตามมาที่แย่มากที่สุดก็คือบังคับให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นและความทุกข์ตามมา เพราะว่าทรัพยากรมหาศาลถูกนำไปใช้ทางทหารไม่ใช่เพื่อความต้องการประจำวันของเด็กครอบครัวที่กำลังประสบกับความทุกข์ยากลำบาก คนชรา คนเจ็บไข้ได้ป่วย และคนส่วนใหญ่ในโลกของเรา ที่ร้ายแรงที่สุดก็คือนำไปสู่ความตาย-ตาย ทั้งกายและจิตของผู้คนจำนวนมากมาย แม้ว่าจะไม่ใช่มนุษย์ทุกคน

ข่าวดี

3. พระเยซูคริสต์เองได้ทรงเจริญชีวิตในช่วงเวลาที่มีการใช้ความรุนแรง แต่พระองค์ทรงสอนว่า สนามสงครามที่แท้จริงอันเป็นจุดที่ใช้ความรุนแรงและสันติภาพมาพบกันได้ก็คือหัวใจมนุษย์ เพราะ “นี่เป็นเรื่องภายในหัวใจมนุษย์ที่มีเจตนาชั่วร้ายเกิดขึ้น” (มก. 7: 21)

แต่สำส่นของพระเยซูคริสต์ในประเด็นนี้เสนอวิธีการที่เป็นรูปธรรมและเป็นแก่นอย่างแท้จริง พระองค์ทรงเทศนาอยู่เสมอถึงความรักอันปราศจากเงื่อนไขของพระเจ้าซึ่งคอยต้อนรับและให้อภัยเรา พระองค์ทรงสอนบรรดาศิษย์ของพระองค์ให้รักศัตรู (เทียบ มธ, 5: 44) และให้หันแก้มอีกข้างหนึ่งให้ศัตรู (มธ. 5: 39) เมื่อพระองค์ทรงระงับบรรดาผู้กล่าวหาไม่ให้เอาหินทุ่มใส่หญิงที่ถูกจับได้ว่าผิดประเวณี (ยน. 8: 1-11) และในคำคืนก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงสั่งให้เปโตรเอาดาบเก็บใส่ฝัก (มธ. 26: 52) พระเยซูคริสต์ทรงแนะนำวิธีการไม่ใช่ความรุนแรง พระองค์ทรงเดินบนหนทางนี้จนถึงที่สุด จนถึงไม้กางเขน ณ ที่ซึ่งพระองค์กลายเป็นสันติสุขของพวกเราและทำให้การเป็นศัตรูกันพบกับจุดจบ (เทียบ อฟ. 2: 14-16) ผู้โดยยอมรับข่าวดีของพระเยซูคริสต์จะสามารถยอมรับการไม่ใช่ความรุนแรงที่เกิดจากภายใน และจะได้รับการเยียวยารักษาจากพระเมตตาของพระเจ้าแล้วเขาจะกลายเป็นเครื่องมือแห่งการคืนดีกัน นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีกล่าวว่า “ขณะที่ท่านประกาศสันติสุขด้วยปาก ให้แน่ใจว่าท่านมีสันติในดวงใจของท่าน”

(3) เพื่อที่จะกลายเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสต์ในวันนี้หมายถึงการยอมรับคำสอนของพระองค์เกี่ยวกับการงดใช้ความรุนแรง ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ตั้งข้อสังเกตว่าคำสอนดังกล่าว “เป็นความจริงที่ว่าในโลกของเรานั้นเต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรงและความอยุติธรรมมากมาย

เพราะฉะนั้นสภาพการณ์เช่นนี้พวกเราไม่อาจที่จะเอาชนะได้นอกจากเราจะตอบโต้ด้วยการรักกันมากขึ้นและทำความดีมากขึ้น คำว่า ‘มากขึ้น’ นี้มาจากพระเจ้า”

(4) พระองค์ยังทรงเน้นต่อไปอีกว่า “สำหรับคริสตชนการใช้ความรุนแรงมิใช่เป็นแค่พฤติกรรมที่เป็นกลยุทธ์ แต่ยังเป็นวิธีแห่งการเป็นอัตลักษณ์ของตน เป็นทัศนคติของคนที่มีความเชื่อมั่นในความรักและอำนาจของพระเจ้าว่าตนไม่กลัวที่จะจัดการกับความชั่วด้วยอาวุธแห่งความรักและความจริงเพียงอย่างเดียว การรักศัตรูคือหัวใจแห่ง “การปฏิรูปสำหรับคริสตชน”

(5) บัญญัติแห่งพระวรสารให้รักศัตรู (ลก. 6: 27) “ถือได้ว่าเป็นกฎบัตรสำหรับการไม่ใช้ความรุนแรงของคริสตชน ไม่ได้อยู่ที่ยอมกำราบให้กับความชั่ว... แต่อยู่ที่ตอบสนองความชั่วด้วยความดี (รม. 12: 17-21) นั่นแหละจึงจะเป็นการทำลายโซ่ตรวนแห่งความอยุติธรรม”

(6) พลังที่มีมากกว่าการใช้ความรุนแรง

บางครั้งการไม่ใช้ความรุนแรงถูกเข้าใจว่าเป็นการยอมแพ้ ขาดการมีส่วนร่วมหรือการนิ่งเฉยไม่สนใจ แต่แท้จริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เมื่อคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาได้รับรางวัลแห่งสันติภาพ (Noble Peace Prize) ในปี 1979 ท่านพูดอย่างชัดเจนถึงการไม่ใช้ความรุนแรง “ในครอบครัวของเราไม่จำเป็นต้องใช้ระเบิดหรือปืนมาทำลายกันเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติ4kr – เราต่างหันหน้าเข้าหากัน รักกันและกัน... เราสามารถเอาชนะความชั่วได้ทุกอย่างที่มีอยู่ในโลก”

(7) เพราะอำนาจแห่งอาวุธนั้นเป็นสิ่งล่อลวง “ขณะที่นักค้าอาวุธประกอบธุรกิจของพวกเขา แต่ก็มีนักสร้างสันติภาพจนๆที่ยอมอุทิศชีวิตของตนเพื่อช่วยชีวิตคนหนึ่ง แล้วก็อีกคนหนึ่ง แล้วก็อีกคนหนึ่ง” ในบรรดานักสร้างสันติภาพเหล่านั้นคุณแม่เทเรซาเป็น “สัญลักษณ์หรือไอคอนแห่งยุคสมัยของเรา”

(8) เมื่อเดือนกันยายนที่แล้ว ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้ประกาศให้ท่านเป็นนักบุญ ข้าพเจ้าชมเชยความพร้อมของท่านที่จะช่วยทุกคน “อาศัยการให้การต้อนรับและปกป้องชีวิตมนุษย์ผู้ที่ยังไม่เกิด ผู้ที่ถูกทอดทิ้งและไม่มีผู้ใดให้ความสนใจ...

ท่านก็มองหาคนที่หมดเรี่ยวแรงที่ถูกทิ้งให้ตายข้างถนน โดยเห็นศักดิ์ศรีที่พระเจ้าทรงประทานให้ในพวกเขา ท่านทำให้ผู้มีอำนาจในโลกได้ยินเสียงเรียกร้องของท่าน เพื่อพวกที่มีอำนาจจะได้สำนึกถึงความผิดและอาชญากรรมแห่งความยากจนที่พวกเขาเป็นคนสร้างขึ้นมา”

(9) ในพันธกิจเพื่อตอบสนองต่อความเลวร้ายเหล่านี้ท่านยืนหยัดช่วยเหลือคนยากจนนับแสนนับล้านด้วยการออกไปหาคนที่กำลังทนทุกข์ด้วยความเสียสละ สัมผัสพวกเขา พันแผลพวกเขา เยียวยาชีวิตที่แหลกเหลวทุกชีวิตที่ท่านพบ

ความตั้งใจปฏิบัติการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างสม่ำเสมอก่อให้เกิดผลที่น่าประทับใจมากมาย ความสำเร็จของมหาตมะ คานธี (Mahatma Gandhi) และ ข่าน अबดุล กัฟฟาร์ (Khan Abdul Ghaffar) ในการปลดปล่อยอินเดียให้เป็นอิสระ และ ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ (Dr. Martin Luther King Jr) ต่อสู้กับการแยกสีผิวจะถูกจดจำเสมอไป บ่อยครั้งสตรีจะเป็นผู้นำในการไม่ใช้ความรุนแรง พวกเขาจัดตั้งกลุ่มภาวนาและทำการประท้วงแบบอหิงสาซึ่งก่อให้เกิดการเจรจาเกี่ยวกับสันติภาพในระดับผู้ใหญ่ที่ยุติสงครามกลางเมืองครั้งที่สองในประเทศไลบีเรีย

เราไม่อาจลืมการล่มสลายแห่งอาณาจักรคอมมิวนิสต์ในยุโรปเมื่อทศวรรษที่แล้ว ชุมชนคริสตชนมีส่วนร่วมด้วยการภาวนาและด้วยพฤติกรรมกล้าหาญอย่างสม่ำเสมอ ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ ได้แก่พันธกิจและคำสอนของนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา เมื่อคำนึงถึงเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 1989 ในสมณสาส์น CENTESIMUS ANNUS ของพระองค์ซึ่งออกมาในปี ค.ศ. 1991 พระองค์ทรงชี้ให้เห็นความจริงแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตของประชาชนในประเทศต่างๆ อย่างรวดเร็วจาก “การประท้วงแบบอหิงสาโดยใช้อาวุธแห่งความจริงและความยุติธรรมเท่านั้น”

(10) การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยสันติวิธีนี้เป็นไปได้ในบางส่วน “โดยประชาชนที่ปฏิเสธใช้ความรุนแรงและไม่ยอมก้มหัวให้กับอำนาจนั้นประสบความสำเร็จในการหาหนทางอันมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นประจักษ์พยานต่อ

ความจริง” สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลทรงตรัสต่อไปอีกว่า “ขอให้ประชาชนเรียนรู้ที่จะต่อสู้เพื่อความยุติธรรมโดยไม่ใช้ความรุนแรง ปฏิเสธการต่อสู้เรื่องชนชั้นวรรณะเกี่ยวกับปัญหาภายในประเทศและสงครามระหว่างประเทศ”

(11) พระศาสนจักรมีส่วนร่วมเสมอในการสร้างสันติภาพที่ไม่ใช้ความรุนแรงในหลายประเทศ ดำเนินการแม้กับฝ่ายที่ใช้ความรุนแรงมากที่สุดในความพยายามที่จะสร้างสันติภาพที่มีความเป็นธรรมอย่างถาวร

ความพยายามดังกล่าวเพื่อเห็นแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อแห่งความอยุติธรรมและการใช้ความรุนแรง มิได้เป็นคุณสมบัติของพระศาสนจักรแต่เพียงผู้เดียว แต่เป็นการปฏิบัติทั่วไปของหลายศาสนา ซึ่งถือว่า “ความเมตตาและการไม่ใช้ความรุนแรงเป็นปัจจัยสำคัญที่ระบุถึงวิถีชีวิต”

(12) ข้าพเจ้าขอเน้นอีกครั้งว่า “ไม่มีศาสนาไหนที่เป็นผู้ก่อการร้าย”

(13) การใช้ความรุนแรงเป็นการทำให้พระนามของพระเจ้าเสื่อมเสีย

(14) ขอให้เราจงอย่าเบื่อบ่อยที่จะกล่าวซ้ำว่า พระนามของพระเจ้ามิอาจที่จะนำเอามาใช้เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการใช้ความรุนแรง สันติภาพเท่านั้นเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ สันติภาพเท่านั้นเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์มิใช่สงคราม”

(15) การเมืองที่ไม่ใช้ความรุนแรงมีรากเหง้ามาจากครอบครัวหากการใช้ความรุนแรงมีต้นตอมาจากใจมนุษย์ ฉะนั้นต้องมีการฝึกการไม่ใช้ความรุนแรงเป็นพื้นฐานแรกและเหนือสิ่งใดภายในครอบครัว นี่เป็นส่วนหนึ่งแห่งความชื่นชมยินดีของความรักซึ่งข้าพเจ้าอธิบายไว้เมื่อเดือนมีนาคมในสมณสาส์นเตือนใจ AMORIS LAETITIA หลังจากที่พระศาสนจักรได้มีการไตร่ตรองอยู่สองปีเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว ชีวิตครอบครัวเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ซึ่งสามภรรยาและบรรดาลูกหลานต่างเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ แสดงความห่วงใยและความมีใจกว้างซึ่งกันและกัน และเมื่อเกิดมีความไม่เข้าใจหรือแม้ความขัดแย้งก็จะได้รับการแก้ไขไม่ใช้ด้วยการใช้ความรุนแรง แต่ด้วยการเสวนา เคารพ ห่วงใยความดีของอีกฝ่าย เมตตา และให้อภัย

(16) ภายในครอบครัวความชื่นชมยินดีแห่งความรักจะล้นออกไปสู่โลกและทอแสงรัศมีไปทั่วสังคม

(17) คุณธรรมแห่งความเป็นพี่น้องกันและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างปัจเจกชนและระหว่างประชากรไม่สามารถมีพื้นฐานอยู่บนตรรกแห่งความกลัว การใช้ความรุนแรง และการมีใจคับแคบ แต่เราต้องอยู่ร่วมกันในความรับผิดชอบ การให้ความเคารพต่อกันและกัน และการเสวนาด้วยใจจริง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่ขอร้องให้มีการลดอาวุธ ห้ามใช้หรือขอร้องให้ทำลายอาวุธนิวเคลียร์เสีย การข่มขู่ที่จะทำสงครามห้าหันทันนั้นจะไม่สามารถก่อให้เกิดคุณธรรมดังกล่าวได้

(18) ข้าพเจ้าขอร้องให้ยุติการใช้ความรุนแรงในครอบครัวโดยทันที รวมถึงการปฏิบัติต่อสตรีและเด็กอย่างไร้คุณธรรมด้วย

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งพระเมตตาที่สิ้นสุดลงเมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา สนับสนุนให้พวกเราแต่ละคนพิจารณาภายในอย่างลึกซึ้งและยอมให้พระเมตตาของพระเจ้าเสด็จเข้าไปในจิตวิญญาณของเรา

ปีศักดิ์สิทธิ์สอนให้เราตระหนักว่ามีทั้งปัจเจกชนและกลุ่มชนมากมายหลายจำพวกได้รับการปฏิบัติด้วยความเฉยเมย หรือด้วยความอยุติธรรม และความรุนแรง พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งแห่ง “ครอบครัว” ของเราเหมือนกัน พวกเขาเป็นพี่เป็นน้องของเรา การเมืองที่ไม่ใช้ความรุนแรงต้องเริ่มที่บ้านก่อนแล้วค่อยๆขยายไปสู่ครอบครัวมนุษยทั้งปวง “นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซูเชื่อเชิญเราให้ปฏิบัติหนทางเล็กๆแห่งความรัก ใช้คำพูดที่อ่อนหวาน สงี่ยม และแสดงอาการปฏิกิริยาที่หวานสันติสุขและมิตรภาพ ระบบนิเวศที่สมบูรณ์ยังอยู่ที่การกระทำธรรมดาๆ ประจำวันที่ไม่คล้อยตามตรรกแห่งการใช้ความรุนแรง การเอารัดเอาเปรียบ และการเห็นแก่ตัว”

(19) ความตั้งใจของข้าพเจ้า การสร้างสันติภาพโดยการไม่ใช้ความรุนแรงเป็นการผลักดันที่เป็นไปตามธรรมชาติและเป็นสิ่งจำเป็นในความพยายามอย่างสม่ำเสมอของพระศาสนจักรที่จะขจัดการใช้อาวุธโดยนำเอาแนวจริยธรรมมาใช้ พระศาสนจักรกระทำดังกล่าวโดยการมีส่วนร่วมในงานของสถาบันสากลและด้วยการเสนอความคิดที่ถูกต้องโดยคริสตชนหลายท่านในการร่างกฎระเบียบ

ต่างๆ พระเยซูเจ้าเองทรงมอบ “คู่มือ” กลยุทธ์ในการสร้างสันติสุขด้วยบทเทศน์บนเนินเขา
มหาบุญลาภ หรือความสุขแท้ 8 ประการ (มธ. 5: 3-10)

พูดถึงบุคลิกของคนที่เราอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้มีบุญและเป็นคนดีแท้จริง พระเยซูคริสต์บอกเราว่า
เป็นความสุขแท้แก่ผู้ที่มีใจอ่อนโยน เมตตาและสร้างสันติ ผู้ที่มีใจบริสุทธิ์ ผู้ที่หิวและกระหาย
ความยุติธรรม

นี่ยังเป็นโครงการและการทำทนายสำหรับผู้นำทางการเมืองและศาสนา ประธานองค์กรสากล
ผู้บริหารธุรกิจและสื่อให้ใช้บทเรียนความสุขแท้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นการทำทนาย
ที่จะต้องช่วยกันสร้างสังคม ชุมชน และธุรกิจโดยเป็นนักสร้างสันติ เป็นการแสดงความเมตตา
ด้วยการปฏิเสธที่จะไม่ให้ความสนใจต่อประชาชนหรือทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม หรือที่จะ
เอาชนะกันด้วยทุกเล่ห์เหลี่ยมวิธี เพื่อที่จะทำเช่นนี้ได้ต้องการ “ความเต็มใจพร้อมที่จะเผชิญ
กับความขัดแย้ง ที่จะแก้ไขและทำให้เป็นสายโซ่แห่งกระบวนการใหม่”

(20) การกระทำดังกล่าวหมายถึงการเลือกความเอื้ออาทรเป็นหนทางการสร้างประวัติศาสตร์และ
มิตรภาพในสังคม การไม่ใช้ความรุนแรงเป็นหนทางที่แสดงว่าความเป็นเอกภาพนั้นมีพลังและเกิด
ประโยชน์มากกว่าความขัดแย้ง ทุกสิ่งในโลกล้วนแต่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

(21) แน่แน่นอนว่าความแตกต่างอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งได้ แต่ขอให้เราเผชิญหน้าแบบ
สร้างสรรค์และไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อ “ความตึงเครียดและความเป็นอริศัตรูจะได้บรรลู่ถึงความ
เป็นเอกภาพที่มีความแตกต่างและเอื้อต่อชีวิต” โดยดำรงไว้ซึ่ง “สิ่งที่ดีมีประโยชน์ร่วมกันทั้งสอง
ฝ่าย”

(22) ข้าพเจ้าปวารณาที่จะมอบความช่วยเหลือของพระศาสนจักรในความพยายามทุกอง่างที่
จะสร้างสันติภาพด้วยการไม่ใช้ความรุนแรงด้วยความคิดแบบสร้างสรรค์ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ.
2017 สมณกระทรวงเพื่อส่งเสริมการพัฒนามนุษย์แบบองค์รวม ซึ่งเป็นสมณกระทรวงใหม่

จะเริ่มเปิดตัว สมณกระทรวงนี้จะช่วยพระศาสนจักรส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่ง
“ความดีสูงสุดแห่งความยุติธรรม สันติสุข และการพิทักษ์สิ่งสร้าง” รวมถึงการเอาใจใส่ดูแล
“ผู้อพยพย้ายถิ่น ผู้ที่มีความเดือดร้อน คนป่วย คนที่ถูกทอดทิ้งปล่อยให้ยู่ตามชายขอบสังคม
นักโทษ คนตกงาน รวมถึงผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการสู้รบที่เกิดจากความขัดแย้ง เหยื่อของ
ภัยธรรมชาติ และผู้ที่ตกเป็นทาสและได้รับการทรมานในรูปแบบต่างๆ”

(23) การตอบสนองดังกล่าวแม้จะเป็นเพียงเล็กน้อยก็สามารถช่วยโลกให้ปลอดภัยจากการใช้
ความรุนแรงได้ซึ่งเป็นขั้นแรกที่จะก้าวสู่ความยุติธรรมและสันติภาพ

สรุป

ตามธรรมเนียมปฏิบัติข้าพเจ้าลงนามสาส์นนี้วันที่ 8 ธันวาคม ซึ่งตรงกับวันสมโภชแม่พระ
ผู้ปฏิสนธินิรมล พระแม่ทรงเป็นพระราชินีแห่งสันติสุข ในการบังเกิดพระบุตรของพระแม่
ทูตสวรรค์ถวายพระสิริมงคลแด่พระเจ้าและมอบสันติสุขแก่มนุษยชาติหญิงผู้มีน้ำใจดีในโลกนี้
(ลก. 2: 14) ขอให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อขอคำแนะนำจากพระนางเถิด

“เราทุกคนต้องการสันติสุข คนเป็นอันมากสร้างสันติสุขวันแล้ววันเล่าด้วยท่าทีและการกระทำ
เล็กๆ แม้หลายคนกำลังมีทุกข์แต่ยืนหยัดอย่างมีน้ำอดน้ำทนในความพยายามที่จะเป็นผู้สร้างสันติ”

(24) ในปี ค.ศ. 2017 ขอให้เราพิจารณาตนด้วยการสวดภาวนาด้วยการจัดการใช้ความรุนแรง
ออกไปจากใจ คำพูด และการกระทำ แล้วเป็นผู้ที่ไม่ใช้ความรุนแรงและสร้างชุมชนที่ปราศจาก
ซึ่งการใช้ความรุนแรงซึ่งทุกคนต่างเอาใจใส่ดูแลบ้านส่วนรวมของพวกเรา “ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้
หากเราหันหน้าไปหาพระเจ้าในคำภาวนา ทุกคนสามารถเป็นศิลปินสร้างสันติสุขได้”

(25) จาก นครรัฐวาติกัน วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 2016

ฝรั่งเศส

เอกสารที่คล้ายกัน: <http://www.cbct.net/2015/index.php/thainews/189-16122016>